

ΑΝΩΤΑΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 9(2)(γ), ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ 33/64.

(ΑΙΤΗΣΗ ΑΡ. 16/2024)

5 Φεβρουαρίου, 2025.

[ΛΙΑΤΣΟΣ, Π., ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ, ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ,
ΣΑΝΤΗΣ, ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ, ΚΑΡΑΚΑΝΝΑ,
ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΚΑΛΛΙΓΕΡΟΥ, Δ/στές]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 9(2)(γ) ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΗΣ
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ (ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ) ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ 1964-2022

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ
ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ ΤΟΥ
2023

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΦΕΣΕΙΟΝΤΕΣ ΣΤΗΝ ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΕΦΕΣΗ ΑΡ. 18/23 (I-JUSTICE) ΜΕΤΑΞΥ Π.Ν. ΚΟΥΡΤΕΛΛΟΣ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΔΕΠΕ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΕΦΕΣΗ ΑΡ. 18/23 (I-JUSTICE) ΗΜΕΡ. 30.10.24.

ΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΑΔΕΙΑΣ

Π. Κούρτελλος με Μ. Χατζηαγγελή (κα) για Π.Ν. Κούρτελλος & Συνεργάτες ΔΕΠΕ, για τους Αιτητές.

Κ. Μελάς για Μαρκίδη, Μαρκίδη & Σία ΔΕΠΕ, για το Ενδιαφερόμενο Μέρος, Συμβούλιο Παγκύπριου Δικηγορικού Συλλόγου.

Η απόφαση του Δικαστηρίου είναι ομόφωνη
και θα δοθεί από τον **Λιάτσο, Π.**

Α Π Ο Φ Α Σ Η

ΛΙΑΤΣΟΣ, Π.: Σύμφωνα με το ερμηνευτικό **Άρθρο 2 του περί Παρεμπόδισης και Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Παράνομες Δραστηριότητες Νόμου του 2007, Ν. 188(Ι)/2007** (ο Νόμος): ««Εποπτικές Αρχές» σημαίνει τις Αρχές οι οποίες εγκαθιδρύονται δυνάμει του άρθρου 59». Κατ' ακολουθίαν του **Άρθρου 59(ε)**, Εποπτική Αρχή σε σχέση με τις επαγγελματικές δραστηριότητες δικηγόρου και/ή εταιρείας δικηγόρων, είναι το Συμβούλιο του Παγκύπριου Δικηγορικού Συλλόγου (το Συμβούλιο).

Ενεργώντας υπό την πιο πάνω ιδιότητά του το Συμβούλιο εξέδωσε απόφαση εναντίον των Αιτητών, με την οποία κρίθηκε ότι παραβίασαν πρόνοιες του Νόμου, επιβάλλοντας σε αυτούς χρηματική ποινή ύψους €16.000.

Οι Αιτητές, αντιδρώντας, προσέφυγαν στο Διοικητικό Δικαστήριο, αξιώνοντας την ακύρωση του υπό αναφορά προστίμου, καθώς επίσης

και οποιασδήποτε πράξης προηγήθηκε της επιβολής του. Κρίθηκε, πρωτοδίκως, ότι το Συμβούλιο «... δεν ασκεί εκτελεστική ή διοικητική λειτουργία έτσι ώστε να μπορεί να ασκήσει δικαιοδοσία το Διοικητικό Δικαστήριο.», κρίση που επικυρώθηκε κατ' έφεσιν.

Το Εφετείο, θέτοντας ως κεντρικό ζητούμενο, το κατά πόσον η προσβληθείσα απόφαση προερχόταν από ««..... όργανο, αρχή ή πρόσωπο» εν τη εννοία του Άρθρου 146.1 του Συντάγματος, η οποία να είναι δεκτική ελέγχου από το Διοικητικό Δικαστήριο ...» και παραθέτοντας σχετική επί του θέματος νομολογία, σημείωσε ότι έχει επανειλημμένα κριθεί πως ο Παγκύπριος Δικηγορικός Σύλλογος δεν ενεργεί στο χώρο του δημοσίου δικαίου και, ως εκ της φύσεώς του, δεν είναι όργανο ή αρχή που ασκεί εκτελεστική ή διοικητική λειτουργία, εμπίπτουσα στα όρια του **Άρθρου 146 του Συντάγματος**.

Υπό τα πιο πάνω δεδομένα, το Εφετείο κατέγραψε και τα ακόλουθα, απορρίπτοντας το επιχειρήμα των Αιτητών ότι οι Εποπτικές Αρχές λαμβάνουν εκτελεστές διοικητικές αποφάσεις:

«Το επιχείρημα της Εφεσείουσας ότι στο ερμηνευτικό **Άρθρο 2** του **Νόμου** η φράση «"Εποπτικές Αρχές" σημαίνει τις Αρχές οι οποίες εγκαθιδρύονται δυνάμει του άρθρου 59» συνεπάγεται και ότι όλες εξ αυτών είναι διοικητικές αρχές που λαμβάνουν εκτελεστές διοικητικές αποφάσεις εν τη εννοία του **Άρθρου 146.1** του **Συντάγματος**, δεν μας βρίσκει σύμφωνους. Ένας ορισμός συνιστά πληροφοριακή διάταξη και όχι κανόνα δικαίου (βλ. **G. C. Thornton "LEGISLATIVE DRAFTING" Fourth edition, p. 150 Rule 2**), εξ ου και από μόνος του δεν επηρεάζει δικαιώματα (βλ. **Πρόεδρος της Δημοκρατίας v. Βουλής των Αντιπροσώπων (Αρ.10) (2017) 3 Α.Α.Δ. 513**). Μεγαλύτερη σημασία, φρονούμε, έχει η διατύπωση αυτού καθ' αυτού του **Άρθρου 59(1)** του **Νόμου**, κατά την οποία (με δική μας υπογράμμιση) «Εποπτικές Αρχές των υποχρεω ουτοτήτων είναι» (μεταξύ άλλων) το Συμβούλιο του Παγκύπριου Δικηγορικού Συλλόγου, για τις επαγγελματικές δραστηριότητες (μεταξύ άλλων) δικηγόρου και/ή εταιρείας δικηγόρων (όπως, εν προκειμένω, είναι η Εφεσείουσα). Ο καθορισμός του Εφεσίβλητου ως Εποπτική Αρχή για σκοπούς του **Νόμου**, επομένως, δεν προεξοφλεί και ότι ενεργεί στο πεδίο του δημοσίου-διοικητικού δικαίου, ένεκα της φύσεως του, ως επεξηγήθηκε ανωτέρω στις αποφάσεις που παρατέθηκαν.»

Με την ενώπιόν μας αίτηση αξιώνεται η χορήγηση άδειας, δυνάμει του **Άρθρου 9(2)(γ) του περί Απονομής της Δικαιοσύνης (Ποικίλαι Διατάξεις) Νόμου του 1964, Ν. 33/1964**, ως τροποποιήθηκε. Προβλέπει για τη δικαιοδοσία του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου να:

«(γ) αποφασίζει σε τρίτο και τελευταίο βαθμό βάσει αίτησης, η οποία υποβάλλεται από τον Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας ή οιονδήποτε των διαδίκων, κατόπιν αδείας παραχωρουμένης υπό του ιδίου και κατόπιν προηγηθείσας διαδικασίας αναθεωρητικής εφέσεως επί νομικών θεμάτων προκυπτόντων την απόφαση του Εφετείου, τα οποία συναρτώνται με τη διαφοροποίηση πάγιας νομολογίας ή με την ανάγκη ορθής ερμηνείας, είτε πρωτογενούς είτε δευτερογενούς ουσιαστικής νομοθετικής διατάξεως, ή με μείζον ζήτημα δημοσίου συμφέροντος ή γενικής δημόσιας σημασίας ή με ζήτημα συνοχής του δικαίου επί συγκρουομένων ή αντιφατικών αποφάσεων του Εφετείου κατά την υπ' αυτού ενασκουμένη αναθεωρητική δικαιοδοσία:»

Τίθεται ότι στην παρούσα περίπτωση προκύπτει ανάγκη ορθής ερμηνείας νομοθετικής διάταξης, αλλά και ζήτημα γενικής δημόσιας σημασίας.

Εξετάσαμε με προσοχή τα επιχειρήματα των δύο πλευρών, έχοντας πάντα κατά νουν τις αρχές που διέπουν το πεδίο εφαρμογής του **Άρθρου 9(2)(γ)** και τις προϋποθέσεις προς παροχή σχετικής άδειας, όπως νομολογιακά έχουν αναλυθεί (**Ευθύμιος Μπουλούτας, Αίτηση για χορήγηση άδειας Αρ. 2/2023, ημερομηνίας 31.1.2024, Σωτηρούλα Ροτσιδου, Αίτηση για χορήγηση άδειας Αρ. 3/2023, ημερομηνίας 20.11.2023**).

Είναι η κατάληξή μας ότι δικαιολογείται η παρεμβολή του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου προς καθορισμό της φύσης των πράξεων του Συμβουλίου ως Εποπτικής Αρχής υπό το πρίσμα και εν τη εννοία των **Άρθρων 2 και 59(ε) του Νόμου** και του **Άρθρου 146.1 του Συντάγματος**. Κατά προέκταση, το όλο θέμα συνιστά και ζήτημα γενικής δημόσιας σημασίας, δεδομένου ότι αφορά το σύνολο των μελών του Παγκύπριου Δικηγορικού Συλλόγου και, ιδίως, αφού άπτεται του δικαιώματος παροχής ένδικου μέσου προς αμφισβήτηση καταδίκης και ποινής που επιβάλλεται από το Συμβούλιο.

Ως απόρροια των πιο πάνω, κρίνουμε ότι τεκμηριώθηκαν οι προϋποθέσεις παροχής άδειας προς ενεργοποίηση της δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου στη βάση του Άρθρου 9(2)(γ), ούτως ώστε να ακουστεί επί της ουσίας η Αίτηση.

Δεν παρίσταται ανάγκη καταχώρησης νέας Αίτησης. Η παρούσα θα θεωρείται ως η κυρίως Αίτηση, στην έκταση

βεβαίως και μόνο που αφορά τα ζητήματα για τα οποία χορηγήθηκε η άδεια.

Α.Ρ. ΛΙΑΤΣΟΣ, Π.

Τ.Θ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Δ.

Τ. ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ, Δ.

Δ. ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ, Δ.

Ν.Γ. ΣΑΝΤΗΣ, Δ.

ΣΤ. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ, Δ.

Τ. ΚΑΡΑΚΑΝΝΑ, Δ.

Η. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, Δ.

Μ. ΚΑΛΛΙΓΕΡΟΥ, Δ.

ΣΦ.